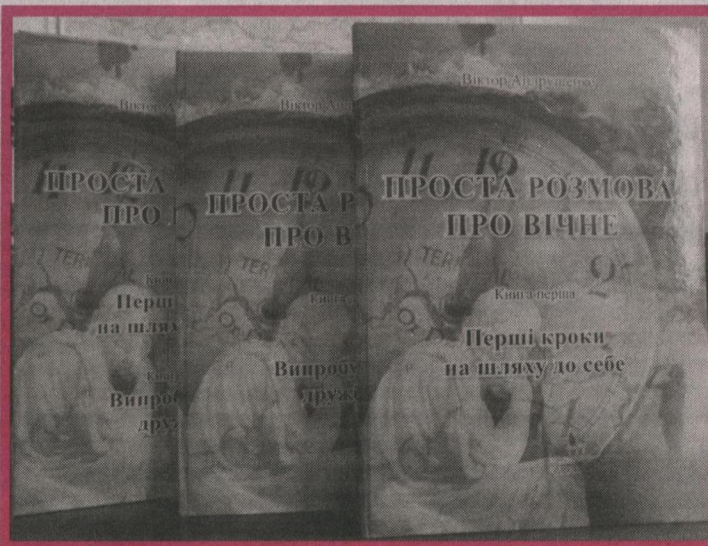

* У ФЛАГМАНІ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ШКОЛИ * У ФЛАГМАНІ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ШКОЛИ *

Проста розмова про вічне

Серед брендів драгоманівського університету — надзвичайно цікаві книги ректора. Щойно відбулась презентація чергової. На цей раз про людей: товаришів, друзів, колег, які зустрічалися на життєвому шляху її автора В.П. Андрущенко — ректора НПУ імені М.П. Драгоманова.

Більшість матеріалу двохтомника присвячено саме НПУ імені М.П. Драгоманова, бо мова іде про команду, університет. Головна проблема, на наш погляд, піднята у книзі, це становлення національної еліти, її участь у державо- і культуротворчих процесах останньої третина ХХ — першої чверті ХХІ століття.

думці...» «Родом з Білорусі, Володимир Гончаров навчався, жив і працював в Україні, зробив для неї багато добрих справ і навічно залишився в українській землі й у наших серцях. Висока і поряд-

дав стурбованим. Насправді ж він сприймав життя, як великий Божий дар, намагався прожити кожен день з гідністю і принциповістю, прагнув щоденно дарувати людям радість спілкування»

разів як кращий освітянин року згідно з опитування тижневика «Освіта», був лауреатом премії НАПН за кращий підручник, дипломант багатьох виставок. З 2018 року у Новомиргороді, де він народився у сім'ї вчителів, є вулиця сім'ї Левшиних.

Чимало місця у книзі присвячено М.І. Шкілю (1932-2015) ректору, доктору фізико-математичних наук, професору, академіку НАПН України, Заслуженому діячу науки і техніки України. «Як мудрі і чесна людина, Микола Іванович давав мені вчасні, точні і тільки конструктивні поріди і пропозиції, — наголошує автор. Микола Іванович Шкіль — керував університетом близько 30 років. Усі свої сили, енергію, талант він віддав студентам,

читачеві чітко зрозуміти, що об'єктивно, критичне осмислення змісту, ролі і значення конкретних доктрин, концепцій, ідей, нормативних положень, юридично значущих для освіти, науки та держави загалом дій потребує докладного вивчення біографічних відомостей про науковців, викладачів, політичних і державних діячів тощо.

Акцентування уваги на персоналіях, біографічних моментах ще й досі не сприймається всіма науковцями, чого не скажеш про книгу В.П. Андрущенка. Адже часто доводиться стикатися з традицією, яка тягнеться ще з радянських часів, коли державні органи, наукові установи, освітні (навчальні заклади) ніби живуть своїм власним життям і відірвані від конкретних особистостей, які очолюють означені інституції, або є творцями основоположних правових норм, які лежать в основі їхньої життєдіяльності. Було ніби байдуже, хто підписував відповідні документи, хто займав відповідну посаду, ніби то все було об'єктивно зумовлено. Книга «Проста розмова про вічне» побудована на принципово інших підходах. В центрі її Людина, особистість з усіма її харак-

теристиками, її роль у команді НПУ імені М.П. Драгоманова. Першу і головну роль у створенні цієї команди автор відводить голові трудового колективу, голові профспілкового комітету університету, заслуженому професору НПУ імені М.П. Драгоманова В.Т. Горбачуку – «блискучому ученому і педагогу», прекрасному організатору, товаришу, який «серце і душу віддає колективу». «Турбується за кожного і для кожного знаходить слово підтримки». «Не хочу образити нікого, – пише автор, – але більш чесно й порядної людини, з якими зводила мене доля, я не зустрічав». Вражаючи за глибиною і точністю оцінка.

І.Т. Горбачук очолює профспілкову організацію університету, її профком, отже, також стоїть на чолі команди, громадської, роль якої в умовах побудови громадянського суспільства в Україні, зростає...

Не знаю чому, але коли мені до рук потрапив двохтомник В.П. Андрущенка, я розгорнув сторінки саме там, де вміщений матеріал про В.І. Гончарова, доктор філософських наук, професор, заслужений працівник освіти України багаторічного директора Інституту іноземної філології. Усмішка на фото, де ми з ним. Підпис «одно-

му з друзів радість спілкування». Після того, як його життя раптово перервалося 17 квітня 2014 року, в університеті згодом за пропозицією ректора Вчена рада присвоїла Студентському науковому товариству ім'я Григорія Волинки, а «30 квітня 2015 року, напередодні його дня народження ми відкрили аудиторію імені Григорія Волинки. Аудиторію пам'яті великого друга ще зі студентських років», – пише В.П. Андрущенко.

Із сторінок до читача всміхається Микола Миколайович Левшин (1950-2015) кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу педагогіки і психології вищої освіти Інституту вищої освіти НАПН України, професор кафедри соціальної філософії і філософії освіти НПУ імені М.П. Драгоманова.

Він є одним з розробників першої вітчизняної Концепції змісту математичної освіти для молодших школярів, автором першої в Україні програми з інформатики для початкової школи та відповідного дидактичного комплексу, методики підготовки вчителя початкових класів до її застосування та інших методик. Перемагав 5

людям радість спілкування». Після того, як його життя раптово перервалося 17 квітня 2014 року, в університеті згодом за пропозицією ректора Вчена рада присвоїла Студентському науковому товариству ім'я Григорія Волинки, а «30 квітня 2015 року, напередодні його дня народження ми відкрили аудиторію імені Григорія Волинки. Аудиторію пам'яті великого друга ще зі студентських років», – пише В.П. Андрущенко.

Він є одним з розробників першої вітчизняної Концепції змісту математичної освіти для молодших школярів, автором першої в Україні програми з інформатики для початкової школи та відповідного дидактичного комплексу, методики підготовки вчителя початкових класів до її застосування та інших методик. Перемагав 5

людям радість спілкування». Після того, як його життя раптово перервалося 17 квітня 2014 року, в університеті згодом за пропозицією ректора Вчена рада присвоїла Студентському науковому товариству ім'я Григорія Волинки, а «30 квітня 2015 року, напередодні його дня народження ми відкрили аудиторію імені Григорія Волинки. Аудиторію пам'яті великого друга ще зі студентських років», – пише В.П. Андрущенко.

викладачам, університету. Інакше, як подвигом, це назвати неможливо. То ж не випадково у день 75-річного ювілею вченого колектив одностайно обрав його Почесним ректором та Заслуженим професором університету, у якому він працював ще чимало років» (2007-2015).

Підкреслимо, що обрання почесним ректором, вручення довічної перепустки до університету було на той час підкресленням поваги і шани до свого попередника, визнанням його внеску у освіту України та розвиток університету з боку новообраного ректора В.П. Андрущенка, що стало прикладом для багатьох ректорів України. «Університет – це моя Доля, – цитує М.І. Шкіля Віктор Ппетрович. – Шануйте його, як власну домівку, дбайте про нього і він виведе вас в люди». Дбаймо і ми всі про наш університет, який, цього-го-річ буде відзначити своє 185-річчя від дня заснування.

Богдан АНДРУСИШИН,

доктор історичних наук,
професор, декан факультету
політології та права, Заслужений діяч науки і техніки
України